

Arrest

nr. 148 630 van 26 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 9 mei 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 april 2012 van weigering tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. CHRISTIAENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat C. FLAMANG, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Eerste verzoekster diende op februari 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 21 maart 2012 en werd samen met een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht aan verzoekster op 27 maart 2012.

1.3. Op 4 april 2012 vroeg verzoekster aan de Dienst Vreemdelingenzaken om het bevel om het grondgebied te verlaten te verlengen omwille van schoolgaande kinderen.

1.4. Op 24 april 2012 besloot de verwerende partij de verlenging niet toe te staan. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd is:

“Gevolg gevend aan uw aanvraag van 04.04.2012 deel ik u mee dat het bevel om het grondgebied te verlaten dat aan u werd afgegeven niet verlengd wordt.

De verlenging wordt niet toegestaan omdat elementen die de aanvraag rechtvaardigen ontbreken : Het bevel om het grondgebied te verlaten werd niet gedurende paasvakantie afgeleverd, tzt. de 02 april 2012.

De familie moet gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat op werd afgegeven op 27.03.2012, krachtens artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.“

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep heeft tot voorwerp de vraag van verzoekster om het bevel om het grondgebied te verlaten te verlengen teneinde haar minderjarige kinderen toe te laten het lopende schooljaar te beëindigen. Meer bepaald vroeg zij "het bevel te willen uitstellen tot minstens 15 juli 2012, datum waarop haar schooljaar beëindigd zou zijn". Verzoekster verwees daarbij naar de omzendbrief van 29 april 2003 betreffende de verwijdering van gezinnen met schoolgaande kinderen van minder dan 18 jaar (cf. stuk 4 bij het verzoekschrift).

Ter terechtzitting van 20 mei 2015 ondervraagd omtrent de actuele verblijfsstatus van de verzoekende partijen, verklaart hun raadvrouw dat zij thans nog steeds in België verblijven. De Raad dient dan ook vast te stellen dat, nu blijkt dat verzoeksters actueel nog steeds op het grondgebied verblijven, hieruit *a fortiori* ook blijkt dat de minderjarige dochters de gelegenheid hebben gehad om het schooljaar 2011-2012 te beëindigen. Aldus blijkt dat de verzoekende partijen inmiddels *de facto* hebben bekomen wat zij met huidige beroep nastreven, namelijk dat zij niet gedwongen van het grondgebied zouden worden verwijderd vooraleer zij het schooljaar hebben kunnen beëindigen. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan dan ook niet tot verder voordeel strekken, zodat zij thans geen belang meer doen gelden bij het beroep. Ter terechtzitting worden geen elementen aangevoerd die een ander licht kunnen werpen op deze vaststelling.

Het beroep is dan ook onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT